

стільки відсотків українських батьків відправили б дітей учитися за кордон, якби була можливість. Такими є дані опитування, проведеного порталом rabota.ua.

У черзі на житло стоїть понад 41 тисяча багатодітних родин

41 тисяча 187 багатодітних сімей України (що мають трьох і більше дітей) наразі перебуває у квартирній черзі на житло. Про це повідомили у Держкомітеті статистики. При цьому більше 25 тисяч родин стоїть на обліку вже більше 10 років, ще шість тисяч — від 6 до 9 років. Понад сім тисяч багатодітних сімей записалося до квартирної черги протягом останніх п'яти років, дві тисячі — торік. Згідно зі статистикою, минулого року лише 306 багатодітних українських родин, що стояли на обліку, отримали житло.

ФФУ даватиме відкриті уроки футболу дітям

Федерація футболу України розпочала національний проект «Відкриті уроки футболу», що стане важливим чинником залучення та набору дітей, у тому числі дівчат, до секцій. До вересня лідери проекту з регіонів підберуть команди місцевих волонтерів для організації відкритих уроків футболу. ФФУ до початку фестивалів, які пройдуть протягом місяця у 32 населених пунктах, забезпечить регіони необхідним інвентарем та екіпіровкою, які після фестивалів залишаться на місцях для подальшої роботи з розвитку шкільного футболу.

Експедиція у зону відчуження

Працівники окремої роти міліції показали, як живуть у радіоактивно забруднених селах через 27 років після аварії на ЧАЕС

Що сьогодні, 27 років по тому, залишилося від сіл, де колись жили та працювали люди? Як живуть у зоні небезпеки ті, хто не побажав їхати або повернувся у рідні краї? Знайти відповіді на ці запитання допомогла окрема рота міліції з охорони зони радіоактивного забруднення при УМВС України в Житомирській області, яка організувала екскурсію для журналістів.

Експедиція на чолі з командиром окремої роти міліції Сергієм Сергієвичем прямує в ту частину Народицького району Житомирщини, яка підлягала обов'язковому виселенню місцевих жителів у зв'язку з аварією на ЧАЕС 26 квітня 1986 року.

ховала чоловіка. Радіації не боялася та не боїться, а що їй нездоровиться, то це від старості. Хліб і необхідні продукти сюди доставляє автокіоск. Багато по господарству зробити не може, але під боком у неї «солдати» (міліціонери окремої роти), які ніколи не відмовлять у допомозі.

СВЯТИНЯ ВІДКРИТА ДЛЯ ВСІХ

З Малих їдемо у Великі Кліщі. У цьому селі віднедавна вже немає жодного жителя. Але унікальне воно своєю церквою. Двері святині відкриті. В храм може увійти будь-хто, помолитися, вклонитися святим образам, залишити грамотки за здоров'я та за упокій, а також пожертвування.

часто полюють колекціонери й охочі заробити на раритеті. Наше завдання — не допустити мародерства у покинутих житлах. І навіть не тому, що ці речі комусь належать, адже за ними навряд чи хтось повернеться. Всі предмети радіоактивно небезпечні, оскільки, згідно з показниками дозиметра, рівень радіації тут утричі перевищує норму.

ЖИВІ ДУШІ МЕРТВОЇ ЗОНИ

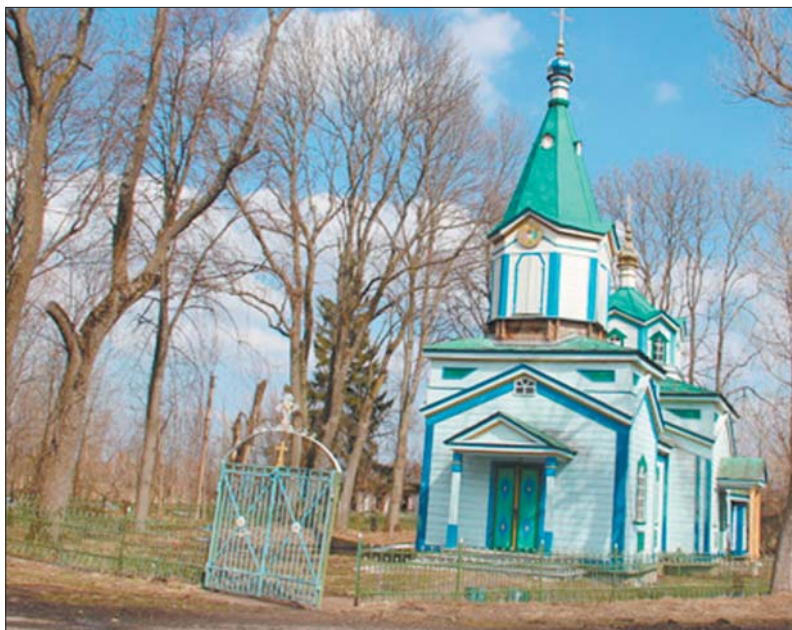
На іншому кінці села вже кілька десятків років сусідять три бабці. Їх ми застали у господарських турботах: біля своїх хаток возилися з картоплею, яку дістали з льохів і готували для садіння на городах. Тим часом на одному з будинків побачили чоловіків, які лагодили дах, що

— Під нашою опікою сьогодні перебуває 35 населених пунктів Овруцького і Народицького районів, — розповідає Сергій Сергієвич. — Це півтисячі квадратних кілометрів, де проживає близько 500 людей, в основному — похилого віку, які доживають відведений їм час. Є кілька сіл, де живуть по дві-три людини. Ось, наприклад, у селі Звіздаль мешкає тільки літня сімейна пара, що нікуди не захотіла виїжджати. А у Великих Кліщах нещодавно померла остання мешканка. Проте є села, куди жителі повернулися. Такі, наприклад, як Лозниця, де сьогодні проживає 28 людей, навіть молодь.

Але ми їхали в село Малі Кліщі. Тут залишилися тільки три бабусі, що живуть по сусідству. Всім трьом — давно за 80. Із заростей ще неодягненого молодого лісу не відразу можна розгледіти якісь будівлі. Над дорогою — зупинка, прикрита зломленим деревом, на якій уже давно ніхто не чекає автобуса, що йшов у районний центр, під її дахом не ховаються від дощу та снігу.

Цікавість тягне заглянути в один із будинків, де колись хтось жив. Сергій Сергієвич не заперечує. Вхідні двері не замкнені — від кого та що тут приховувати? Всередині, як і очікувалося, темно, сиро та холодно. Кругом — безлад, мабуть, залишений господарями під час екстреної евакуації: на підлозі — запилені речі, домашнє начиння, на стінах — уже нікому не потрібні плакати. Біля темного вікна — буфет із акуратно розставленим ще хазяями

посудом. Під стелею в обрамленні вишитих гладко рушників ховається святий образ Господній. Безликий святий байдуже дивиться на чужинців, які навіщош потривожили спокій цього будинку.

Сергій Сергієвич тим часом показує знайдені старовинні речі домашнього вжитку — рубель (дерев'яне приладдя для прасування) та частини ткацького верстата.

— У таких покинутих будинках знаходяться старовинні речі, — пояснює Сергій Сергієвич. — За ними

провалився за зиму.

— Це мої бійці, — пояснив Сергій Сергієвич. — Тут поряд розміщений контрольно-пропускний пункт, куди на 15 діб заступають чергувати міліціонери роти. Як правило, вони — перша допомога для місцевих жителів. Ось зараз бабі Ніні дах лагодять.

Власне зона відчуження починається за межами шлагбауму, що перегороджує подальший шлях. Щоб пройти далі, потрібен спеціальний пропуск або дозвіл. Інакше — штраф

згідно з законодавством. Не боїться штрафу тільки 86-літня Галина Олександрівна Повар, будинок якої стоїть якраз за шлагбаумом. Зігнула у три погібелі старенька пересувається, спираючись на дві палиці. Вона запрошує нас до свого обійстя.

У будинку дві просторі кімнати, прибрані на старий лад, із піччю та лежаком на ній. Галина Олександрівна розповідає, що час від часу її забирає син до себе у Запоріжжя. Проте переїжджати назавсім вона не хоче: тут прожила все життя, по-

— Службу в церкві правлять три рази на рік, — розповідає Сергій Сергієвич. — Для цього спеціально приїжджає батюшка з сусіднього села. Цій каплиці близько 200 років, — продовжує. — В різний час Великі Кліщі тричі були охоплені вогнем із різних сторін. Але як тільки полум'я наблизалося до церкви, всі три рази якимось незрозумілим чином обходило її.

СЛУЖБА МИРНА, АЛЕ НЕБЕЗПЕЧНА

Наостанок Сергій Сергієвич везе нас до ще одного контрольно-пропускного пункту «Колісники». Це фактично за десять кілометрів від державного кордону з Білоруссю. Прикордонна зона перекрита зоною радіоактивною — за шлагбаумом розкинулася повністю виселені села. Дорогою з обох боків спостерігаємо все такий же сумний краєвид — напіврозвалені та занедбані будинки. Дозиметр у машині пищить, попереджаючи про підвищення рівня радіоактивного фону.

— Тут є місяця, де перебувати небезпечно, — пояснює Сергій Сергієвич. — Причина криється в радіоактивних плямах, де потужність випромінювання значно перевищує норму. Наших бійців ми інформувемо про їх місцезнаходження. Та, попри це, навіть дотримуючись усіх правил безпеки, вже після трьох років служби деякі здорові хлопці починають страждати від гіпертонії та інших болячок.

Волинський аукціонний центр проводить аукціон з продажу майна територіальної громади м. Ковель в особі Ковельської міської ради Волинської області, код ЄДРПОУ - 04051313:
лот 1 – нежитлова будівля (А-1) загальною площею 115,10 кв.м
Місцерозташування – бул. Лесі Українки, 28, м. Ковель, Волинської області.
Рік побудови – до 1939, загальна площа – 115,10 м, площа забудови – 110,50 кв.м, об'єм – 371,0 куб. м.
Конструктивні елементи: фундаменти – бетонні стрічкові; стіни – цегляні; перегородки – цегляні; перекриття – дерев'яні підлога – дерев'яна; отвори: вікна – дерев'яні, двері – дерев'яні. Оздобувальні роботи – штукатурка, покраска. Середньозважений фізичний знос – 80,0%. Початкова ціна лоту – 52992,00 грн. з урахуванням ПДВ. Площа земельної ділянки для обслуговування об'єкту – 300 кв.м. Кадастровий номер земельної ділянки – 07104000001-011-02057. Питання землекористування вирішуються покупцем після укладання договору купівлі-продажу згідно з чинним законодавством.
Грошові кошти в розмірі 5299,20 грн., що становить 10% від початкової ціни об'єкта аукціону та плата за реєстрацію заяви в розмірі 17 грн. вносяться на:
р/р 26003203233 в ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві, МФО 380805, код 21733635. Отримувач: ПАТ ДАК «НМАЛ» – філія «Волинський аукціонний центр».
Аукціон відбудеться 15 травня 2013 року за адресою: м.Луцьк, вул.Мельнича, 13.
Кінцевий термін прийняття заяв та плата грошових внесків – три дні до початку аукціону. Заяви приймаються за вищевказаною адресою, тел. для довідок: (0332) 244-188, 242-065. Ознайомитися з об'єктом продажу можна в робочі дні за місцем його знаходження.

Поляки постачатимуть холодильники для волинських фермерів

Польські фахівці в галузі тваринництва допомогатимуть волинським господарникам розводити худобу і збільшувати надой. Щоб ознайомитися із досягненнями та потребами виробництва на місці, польська делегація з Центру вирощування та розведення тварин Великопольського воєводства й Інституту зоотехніки відвідала кілька

фермерських господарств на Волині. А директор департаменту агропромислового розвитку ОДА Юрій Горбенко розповів, що волинські фермери їздили до поляків переймати досвід.

— У родинних фермах, де утримується 10-20 корів, є молокопровод, доїльні зали. Надой від однієї корови складають 10,5 тисячі літрів

у рік. Нам до такого ще далеко, — каже Юрій Мефодійович. — Та польська фірма A-Lima-Bis, що виробляє сільгосптехніку, хоче постачати нам мале холодильне обладнання від 200 літрів. Облдержадміністрація у свою чергу планує посприяти селянам, які тримають 10-20 корів, у придбанні таких холодильників, компенсуючи вартість із обласного бюджету.